

Sygn. akt: II AKa 292/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Piotr Mirek
Sędziowie	SSA Robert Kirejew (spr.) SSA Witold Mazur
Protokolant	Magdalena Bauer

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Tadeusza Trzęsimiecha**

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 roku sprawy

Z. L.c. K.i N.

ur. (...) w P.

oskarżonej z art. 271 § 1 i 3 k.k. i art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 65 k.k. i art. 12 k.k.

na skutek apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 16 kwietnia 2014 roku, sygn. akt. IV K 126/13

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zasądza od oskarżonej Z. L. na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego i opłatę za II instancję w kwocie 2 180 (dwa tysiące sto osiemdziesiąt złotych).

II AKa 292/14

1. UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV K 126/13, uznał oskarżoną Z. L. za winną tego, że w okresie od 22.10.2004 r. do 17.11.2004 r. w G. działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z T. S. i innymi osobami, będąc osobą upoważnioną do wystawiania faktur VAT jako właścicielka firmy (...) sp. z o.o., poświadczyła nieprawdę poprzez wystawienie i wprowadzenie do księgowości swojej firmy 33 szt. faktur VAT fikcyjnej sprzedaży oleju napędowego w ilości 532.350 litrów o wartości 1.707.411,72 zł oraz benzyny bezołowiowej w ilości 7000 litrów

o wartości 24.509,80 zł, tj. paliw w łącznej ilości 539.350 litrów o łącznej wartości 1.731.921,52 zł do firmy (...)T. S., a wystawiając potwierdzające nieprawdę dowody KP w ilości 72 szt., fałszywie dokumentujące zapłatę za paliwa, opisane w fakturach, wytworzyła pozorny przepływ środków finansowych w kwocie 1.731.921,52 zł, wynikającej z wartości faktur, gdyż w rzeczywistości wyroby na które wystawiono faktury nie zostały do w/w firmy sprzedane, i tak:

1. faktura nr (...) z dnia 30 10 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 48 678,00 zł
2. faktura nr (...) z dnia 30 10 04 dot. olej napędowy w ilości 21 850 litrów, o wartości 70 907,62 zł
3. faktura nr (...) z dnia 30 04 04 dot. olej napędowy w ilości 5 000 litrów, o wartości 16 226,00 zł
4. faktura nr (...) z dnia 29 10 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 48 495,00 zł
5. faktura nr (...) z dnia 28 10 04 dot. olej napędowy w ilości 8 000 litrów, o wartości 26 352,00 zł
6. faktura nr (...) z dnia 29 10 04 dot. olej napędowy w ilości 7 000 litrów, o wartości 22 716,40 zł
7. faktura nr (...) z dnia 29 10 04 dot. olej napędowy w ilości 25 000 litrów, o wartości 80 825,00 zł
8. faktura nr (...) z dnia 27 10 04 dot. olej napędowy w ilości 1 5 000 litrów, o wartości 49 410,00 zł
9. faktura nr (...) z dnia 27 10 04 dot. olej napędowy w ilości 27 000 litrów, o wartości 88 928,00 zł
10. faktura nr (...) z dnia 26 10 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 49 410,00 zł
11. faktura nr (...) z dnia 26 10 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 49 410,00 zł
12. faktura nr (...) z dnia 26 10 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 49 410,00 zł
13. faktura nr (...) z dnia 23 10 04 dot. olej napędowy w ilości 8 000 litrów, o wartości 25 864,00 zł
14. faktura nr (...) z dnia 22 10 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 48 495,00 zł
15. faktura nr (...) z dnia 22 10 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 48 678,00 zł
16. faktura nr (...) z dnia 17 11 04 dot. olej napędowy w ilości 7 000 litrów, o wartości 21 093,80 zł
17. faktura nr (...) z dnia 16 11 04 dot. olej napędowy w ilości 18 000 litrów, o wartości 54 241,20 zł
18. faktura nr (...) z dnia 15 11 04 dot. olej napędowy w ilości 7 000 litrów, o wartości 21 093,80 zł
19. faktura nr (...) z dnia 10 11 04 dot. olej napędowy w ilości 20 000 litrów, o wartości 60 024,00 zł
20. faktura nr (...) z dnia 09 11 04 dot. olej napędowy w ilości 1 5 000 litrów, o wartości 45 018,00 zł
21. faktura nr (...) z dnia 09 11 04 dot. olej napędowy w ilości 22 000 litrów, o wartości 66 026,40 zł
22. faktura nr (...) z dnia 06 11 04 dot. olej napędowy w ilości 14 000 litrów, o wartości 45 262,00 zł
23. faktura nr (...) z dnia 06 11 04 dot. olej napędowy w ilości 28 500 litrów, o wartości 92 140,50 zł
24. faktura nr (...) z dnia 05 11 04 dot. olej napędowy w ilości 7 000 litrów, o wartości 22 631,00 zł
25. faktura nr (...) z dnia 05 11 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 48 495,00 zł
26. faktura nr (...) z dnia 05 11 04 dot. olej napędowy w ilości 22 000 litrów, o wartości 71 126,00 zł

27. faktura nr (...) z dnia 04 11 04 dot. olej napędowy w ilości 36 000 litrów, o wartości 116 388,00 zł
28. faktura nr (...) z dnia 04 11 04 dot. olej napędowy w ilości 20 000 litrów, o wartości 64 660,00 zł
29. faktura nr (...) z dnia 03 11 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 48 495,00 zł
30. faktura nr (...) z dnia 03 11 04 dot. olej napędowy w ilości 25 000 litrów, o wartości 80 825,00 zł
31. faktura nr (...) z dnia 03 11 04 dot. olej napędowy w ilości 24 000 litrów, o wartości 77 592,00 zł
32. faktura nr (...) z dnia 02 11 04 dot. benzyna bezołowiowa pb95 w ilości 7 000 litrów, o wartości 24 509,80 zł
33. faktura nr (...) z dnia 02 11 04 dot. olej napędowy w ilości 15 000 litrów, o wartości 48 495,00 zł,

czym wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa z art. 271 § 1 i § 3 kk w zw. z art. 12 kk – i za to na mocy art. 271 § 3 kk i art. 33 § 2 kk skazał ją na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz wymierzył jej grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 100 złotych.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonej na okres próby 3 lat, a na mocy art. 41 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej związanej z obrotem paliwami płynnymi na okres 3 lat.

Ponadto tym samym wyrokiem oskarżoną Z. L. uniewinniono od popełnienia dalszych trzech czynów, tj.:

- zarzucanego jej przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 65 kk i art. 12 kk, mającego polegać na tym, że w okresie od 11.10.2004 r. do 28.01.2005 r. w G.i B., działając czynem ciągłym, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. B.– będąc osobą upoważnioną do wystawiania faktur VAT jako właścicielka firmy (...)sp. z o. o, poświadczyła nieprawdę poprzez wystawienie i wprowadzenie do księgowości swojej firmy 103 szt. faktur VAT fikcyjnej sprzedaży oleju napędowego w ilości 1 792 400 litrów, o wartości 5 514 651,22 zł do firmy (...)M. B., a wystawiając M. B.do faktur fikcyjne dyspozycje płatnicze przelewu środków finansowych na konto innej firmy podjęła działania, które miały udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków płatniczych w kwocie 5 514 651,22 zł lub miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku, gdyż w rzeczywistości wyroby na które wystawiono faktury nie zostały do w/w firmy sprzedane,
- zarzucanego jej przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 65 kk i art. 12 kk, mającego polegać na tym, że w okresie od 06.11.2004 r. do 26.11.2004 r. w G., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. S.i innymi osobami, chcąc aby T. S.popełnił przestępstwo w postaci wprowadzenia do księgowości swej firmy fikcyjnych faktur VAT fikcyjnego zakupu oleju napędowego w ilości 134 000 litrów o wartości 408 834,20 zł od fikcyjnej firmy PH (...)B. F., przekazała T. S.7 szt. faktur VAT, potwierdzających nieprawdziwą sprzedaż paliw z firmy (...)do firmy (...)T. S., a następnie wypisując dokumenty KW w ilości 28szt., fałszywie potwierdzających dokonanie płatności na rzecz firmy (...)pieniędzy w kwocie 408 834, 20 zł przez firmę (...)wytworzyła pozorny przepływ środków finansowych, gdyż w rzeczywistości operacje gospodarcze opisane w fakturach i dowodach KW nie miały miejsca, czym podjęła czynności, które miały udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków płatniczych w podanej kwocie lub miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku,
- zarzucanego jej przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 65 kk i art. 12 kk, mającego polegać na tym, że w okresie od 02.12.2004 r. do 27.12.2004 r. w G., działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. S.i innymi osobami, chcąc aby T. S.popełnił przestępstwo w postaci

wprowadzenia do księgowości swej firmy fikcyjnych faktur VAT fikcyjnego zakupu oleju napędowego w ilości 148 000 litrów o wartości 448 343,90 zł od firmy (...)M. H.przekazała T. S.7 szt. faktur VAT, potwierdzających nieprawdziwą sprzedaż paliw z firmy (...)M. H.do firmy (...)T. S., a następnie wypisując dokumenty KW w ilości 15 szt. fałszywie potwierdzających dokonanie płatności na rzecz firmy (...)pieniędzy w kwocie 448 343, 90 zł przez firmę (...)wytworzyła pozorny przepływ środków finansowych, gdyż w rzeczywistości operacje gospodarcze opisane w fakturach i dowodach KW nie miały miejsca, czym podjęła czynności, które miały udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków płatniczych w podanej kwocie lub miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku.

Kosztami postępowania w zakresie dotyczącym uniewinnienia na mocy art. 632 pkt 2 kpk obciążony został Skarb Państwa, a nadto w pozostałym zakresie na mocy art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolniono oskarżoną od ponoszenia opłaty i kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.

Apelację wniósł wyłącznie obrońca oskarżonej zaskarżając ten wyrok w jego punkcie 1 i zarzucając:

I. obrazę przepisów postępowania karnego, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia,

- a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zeznań świadka T. S., M. B.i B. K.oraz wyjaśnień Z. L., sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania i w efekcie przyjęcie, że działanie oskarżonej Z. L., w zakresie czynu opisanego w części wstępnej wyroku w pkt II kompletowało znamiona przestępstwa, podczas gdy przeczą temu przywołane dowody, a w konsekwencji przyjęcie, że Z. L.falszywie dokumentowała fikcyjny obrót paliwami płynnymi, podczas gdy jak wynika z przywołanych zeznań świadków obrót był rzeczywisty i odpowiadał sporządzanej przez Z. L.dokumentacji księgowej, a zapłata za sprzedany towar została dokonana zgodnie z treścią dokumentów księgowych,
- a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku bez wyczerpującego uzasadnienia, a w szczególności pominięcie w treści uzasadnienia wyroku:
 - a) szczegółowych rozważań w zakresie, w jakim oskarżona miała dopuścić się popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku,
 - b) precyzyjnego i wyczerpującego wskazania faktów, jakie Sąd I instancji uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i braku spójnego i logicznego uzasadnienia, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych,
 - c) precyzyjnego i wyczerpującego wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku, w tym w szczególności realizacji znamion przypisanych podejrzanym czynów zabronionych,
 - d) a nadto zaniechania wskazania w uzasadnieniu wyroku, jakie Sąd poczynił ustalenia faktyczne, ograniczając się jedynie do zrelacjonowania przebiegu postępowania sądowego poprzez lakoniczne streszczenie wszystkich dowodów osobowych
 - e) nie wskazania okoliczności faktycznych, które Sąd miał na względzie przy wymiarze kary, a w szczególności pominięcie w treści uzasadnienia faktycznej sytuacji osobistej i zdrowotnej oskarżonej, a to faktu leczenia onkologicznego w związku ze zdiagnozowaną chorobą nowotworową, leczenia kardiologicznego i wszczepienia rozrusznika serca,

II. spowodowany przywołanymi wyżej licznymi i poważnymi uchybieniami natury procesowej błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że oskarżona Z. L. działała, w zakresie czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku z zamiarem bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w sytuacji, gdy Sąd nie ustalił z jakiego tytułu i jaką korzyść oskarżona uzyskała, a przy tym przeczą tezie Sądu zeznania św. M. B. i T. S., którym w zasadniczej części Sąd dał wiarę.

W oparciu o te zarzuty obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i odmienne orzeczenia co do istoty sprawy przez uniewinnienie oskarżonej Z. L. od popełnienia zarzuconego jej w pkt II części wstępnej wyroku czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonej nie okazała się zasadna, a zważywszy na zupełną nietrafność zarzutów odwoławczych oraz argumentacji przedstawionej na ich poparcie, uznana została za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Kwestionowane orzeczenie jest już trzecim kolejnym wyrokiem sądu I instancji wydanym w tej sprawie. Dwa poprzednie pierwszoinstancyjne wyroki Sądu Okręgowego w G.(z dnia 22 marca 2011 r., sygn. akt (...)) oraz z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt (...)), którymi uznano oskarżoną Z. L. za winną popełnienia wszystkich czterech opisanych wyżej czynów, przy przyjęciu, że stanowiły one ciąg przestępstw, zostały uchylone wyrokami sądu II instancji – Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 18 sierpnia 2011 r., sygn. akt(...) oraz z dnia 25 lipca 2013 r. sygn. akt (...). Każdorazowo głównym powodem uchylenia wyroku Sądu Okręgowego nie były kwestie dotyczące meritum rozstrzygnięcia o winie oskarżonej, a mankamenty uzasadnienia wyroku sądu I instancji.

Tym razem Sąd Okręgowy w Gliwicach uznał oskarżoną za winną tylko jednego z czterech zarzucanych jej przestępstw, a ponadto z opisu tego czynu i przyjętej kwalifikacji prawnej usunął elementy odnoszące się do przestępstwa tzw. prania brudnych pieniędzy – z art. 299 § 1 i 5 k.k., co zarzucano oskarżonej w kumulatywnej kwalifikacji prawnej w akcie oskarżenia. W świetle dowodów przeprowadzonych w dotychczasowym postępowaniu, utrwalonych w aktach sprawy, sąd odwoławczy uznał takie rozstrzygnięcie za wysoce korzystne dla oskarżonej. Z uwagi na zaskarżenie wyroku wyłącznie na korzyść Z. L., korzystne dla niej rozstrzygnięcia sądu I instancji stały się prawomocne i Sąd Apelacyjny nie był władny dokonywać żadnej zmiany w tym zakresie.

W części wyroku objętej niniejszym postępowaniem odwoławczym, czyli w orzeczeniu o popełnieniu przez oskarżoną przestępstwa z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., sąd odwoławczy nie dopatrył się uchybień tego rodzaju, aby konieczna była korekta zaskarżonego wyroku albo wydanie w tym zakresie orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

W szczególności sąd I instancji dokonując oceny przeprowadzonych dowodów i odtwarzając na ich podstawie stan faktyczny nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, o których mowa w pierwszym z zarzutów podniesionych w apelacji. Obrońca podnosił dokonanie przez sąd meriti dowolnej, sprzecznej z regułami z art. 7 k.p.k. oceny zeznań świadków T. S., M. B. i B. K.. Tymczasem procesowe wypowiedzi tych osób, a zwłaszcza zeznania świadków S. i B. z postępowania przygotowawczego, zasadniczo podtrzymywane następnie w toku postępowania jurysdykcyjnego, stanowią wręcz ewidentne dowody przemawiające za uznaniem, że faktury VAT, które oskarżona wystawiała i przekazywała T. S. poświadczają nieprawdę, gdyż nie dokumentowały rzeczywistych transakcji sprzedaży paliw płynnych pomiędzy firmami (...) sp. z o.o. i (...).

Przytoczyć można przykładowo, że już z zeznań T. S. składanych w formie wyjaśnień podejrzanego z dnia 26 października 2006 r. (k. 10 akt sprawy) wynika, że oskarżona nie posiadała żadnego zaplecza technicznego dla prowadzenia handlu paliwami „a wszystko załatwiała jedynie papierkowo na potrzeby B., który posiadał cysterny”. Wskazywał także, iż do niego nie trafiał żaden towar i był to tylko pozorny obrót fakturowy (k. 360-361), oraz że przy okazji przekazywania mu faktur przez Z. L. nigdy nie płacił jej za rzekomo nabywany towar, a ona wydawała mu dokumenty KP potwierdzające zapłatę (k. 437-438). Na pierwszej rozprawie sądowej, w której brał udział, świadek T. S. powtórzył, że nie kupował paliwa, tylko „fakturował” je dla B., nie posiadał cystern, a oskarżona Z. L. nie miała koncesji na zakup paliwa (k. 613-614). Z kolei M. B. w toku śledztwa jednoznacznie wskazywał, że firma (...) była dla niego jakby „buforem” i były do niej dostarczane „lewe” faktury (k. 67, k. 588), a także, że fakturowanie przez (...) nie miało nic wspólnego z obrotem towarem, a jedynie w ten sposób M. B. chciał ominąć dokonywanie płatności gotówkowych przez swoją firmę (k. 358-359).

Istotniejszego znaczenia w tej sprawie nie miały, jak trafnie stwierdził sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zeznania świadka B. K. składane przed sądem (k. 630-631, 769-770, 911). Była to osoba prowadząca biuro rachunkowe obsługujące księgowość firmy oskarżonej i stwierdzała jedynie, że księgowanie odbywało się na podstawie faktur dostarczanych przez Z. L., dotyczących m.in. obrotu paliwami płynnymi, przy czym oskarżona nie dysponowała żadnymi magazynami dla przechowywania tych paliw – nie było obrotu magazynowego, a udział firmy oskarżonej w obrocie paliwami mógł być uznany za formę pośrednictwa w handlu tymi towarami. Należy tu więc zaznaczyć, że w przypadku, gdyby firma (...) sp. z o.o. w istocie była pośrednikiem w handlu paliwami, to oskarżona winna wystawiać faktury VAT co najwyżej za usługi pośrednictwa, obejmujące prowizję za takie czynności, a nie faktury dotyczące kupna, a następnie sprzedaży towaru, który nigdy fizycznie nie wszedł w jej posiadanie.

Za całkowicie błędne należy uznać wywody prawne odnoszące się do tych kwestii, zaprezentowane w uzasadnieniu środka odwoławczego. obrońca oskarżonej wywodził, że oskarżona nabyła własność przedmiotowych paliw przytaczając przepis art. 155 § 1 k.c., który dotyczy wszakże przeniesienia własności rzeczy oznaczonych co do tożsamości (species), za jakie nie mogą być uznane znaczne ilości paliw płynnych. Towary tego typu są rzeczami oznaczonymi tylko co do gatunku (genus), a zatem odnosi się do nich przepis art. 155 § 2 k.c. stanowiący, że jeżeli przedmiotem umowy zobowiązującej do przeniesienia własności są właśnie rzeczy oznaczone gatunkowo, to do przeniesienia własności potrzebne jest także przeniesienie posiadania rzeczy. W rozpatrywanym przypadku oskarżona i prowadzona przez nią firma w posiadanie paliw płynnych nigdy nie weszła, co wynika jednoznacznie z zeznań wszystkich przywołanych świadków. Za równie błędne należy uznać odwoływanie się przez apelującego do przepisu art. 348 k.c., gdyż faktury VAT, która jest dokumentem pochodnym dla sprzedaży i przeniesienia własności, nie można utożsamiać z dokumentem umożliwiającym rozporządzanie rzeczą w rozumieniu tego przepisu. Za dokumenty, o których mowa w art. 348 k.c. uznaje się np. dowód rejestracyjny samochodu, czy list przewozowy (E. Gniewek: Kodeks cywilny. Księga druga. Własność i inne prawa rzeczowe. Komentarz, Zakamycze 2001, teza 4.3 do art. 348 k.c.).

Sąd odwoławczy stwierdził więc, że sąd I instancji w oparciu o uznane za wiarygodne zeznania wymienionych świadków oraz całą dokumentację zawartą w aktach sprawy, w pełni zasadnie nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej Z. L. i dokonał oceny dowodów zgodnie z regułami prawidłowego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego. Nie doszło przy tym do naruszeń pozostałych przepisów postępowania wskazanych w pierwszym punkcie apelacji obrońcy, tj. art. 2 § 2 k.p.k., 4 k.p.k., czy 410 k.p.k., które to naruszenia nie zostały zresztą dokładnie wskazane w środku odwoławczym.

Częściowo zgodzić można się z obrońcą wskazującym na mankamenty pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia. W istocie sposób sporządzenia pisemnych motywów wyroku i tym razem pozostawiał wiele do życzenia – dowody powołane zostały zbiorczo po przedstawieniu całości ustaleń faktycznych, a ocena dowodów nie cechowała się usystematyzowaniem i drobiazgową starannością. Niemniej jednak uchybienia te, jako zaistniałe w fazie następującej po ogłoszeniu wyroku, w ocenie sądu odwoławczego nie miały istotnego wpływu na treść orzeczenia, a nadto nie uniemożliwiały przeprowadzenia rzetelnej kontroli odwoławczej w tym przypadku, gdyż z uzasadnienia wyroku w wystarczający sposób wynikało, na jakich dowodach oparł się sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych, a także którym dowodom przeciwnym nie dał wiary i dlaczego.

Ponadto większość wyszczególnionych przez apelującego zarzutów odnoszących się do pisemnego uzasadnienia wyroku nie znajdowała potwierdzenia w rzeczywistości.

Sąd I instancji w pierwszej części pisemnego uzasadnienia szczegółowo przedstawił ustalenia faktyczne wskazujące na czyn, którego dopuściła się oskarżona. Z dalszych części pisemnych motywów orzeczenia w wystarczającym stopniu wynika, na jakich w tej mierze opierał się dowodach i dlaczego nie uznał za miarodajne wyjaśnień oskarżonej stanowiących dowód przeciwny. Sąd meriti przedstawił też rozważania wskazujące na dokonaną subsumcję ustaleń faktycznych pod przepisy prawa karnego, tj. art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., których treść normatywna i zastosowanie do omawianego przypadku nie nasuwa poważniejszych wątpliwości, a zatem nie wymagało dalszego, bardziej szczegółowego wyjaśniania. Podnoszone przez apelującego okoliczności dotyczące aktualnego stanu zdrowia oskarżonej nie stanowią czynników mających bezpośredni wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 53 § 2 k.k. i

jedynie w ograniczonym zakresie mogły być przez sąd meriti brane pod uwagę przy ferowaniu rozstrzygnięcia o karze. Nie sposób też uznać, że orzeczenie o karach i środku karnym cechuje się nadmierną surowością, niewspółmierną do okoliczności czynu przypisanego oskarżonej i do czynników, które należało mieć na uwadze przy wymiarze kary. Z tych przyczyn zarzut odwoławczy odnoszący się do naruszenia przepisu art. 424 § 1 k.p.k. nie został uwzględniony.

Sąd II instancji uznał też, że Sąd Okręgowy nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę przypisania oskarżonej przestępstwa, za które została skazana. Rekonstrukcja wydarzeń odnosząca się do tego czynu oparta została na konglomeracie przekonujących dowodów, w tym zwłaszcza przywoływanych już zeznań świadków T. S.i M. B. oraz dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, ujawnionych w toku postępowania. Sąd meriti wykazał też, że Z. L. działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzyskując z tego procederu prowizję w wysokości 1-2 grosze od każdego litra paliwa objętego fakturami poświadczającymi nieprawdziwą ich sprzedaż firmie (...). Dlatego również ostatni z zarzutów odwoławczych nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wszystkie przedstawione okoliczności zdecydowały o nieuwzględnieniu apelacji obrońcy oskarżonej i utrzymaniu w mocy wyroku sądu I instancji w zaskarżonej części.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono zgodnie z przepisami art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (j.t. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.).